

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

NER 21.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

SOBOTA DNIA 24 LIPCA 1830 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 8, 166	+12. 9	94	połud: ws. słaby	pogoda z chmur:	
23. 12	„ 7, 962	+18. 6	73	„ „	„ „	
3	„ 7, 776	+20. 6	70	wschodni słaby	„ „	
9	„ 7, 469	+15. 8	85	połud: słaby	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW d. 24 lipca. — Wczoraj około godziny 6tej wieczorem, większa część Krakowa była w ogromnym ruchu. Zdawało się że wszystko co w nim żyje, opuszcza mury stolicy i dąży z takim na Błonia pośpiechem, jakby tam nowy, niesłychany i mówiac tonem afiszowym, nigdy tu jeszcze niewidziany cud miał być do oglądania! — Był to zapowiadany balon Tuszyła — widowisko bezpłatne; — a któreż kiedy liczniejszych miało widzów, liczniejszych znawców, krytyków, sędziów bez odwołania? Jeżeli dotąd oświeconą publiczność straszliwym zowią trybunałem, cóż jego straszliwości wyrówna? skoro w nim zasiądzie oraz lud, którego zdaniem towarzyszy pewne *argumentum ad hominem*, daleko srożey, nad wszelki rodzaj krytyki dokuczające? — Któż to gmin, z oświeconą publicznością zmieszany w jedną masę patrzących i sądzących o rzeczach, nie miał swych geniuszów, swoich mowców, swych recenzentów, że ledwie niepowiem dobi-

tych redaktorów, swojej opinii, którzy bez namyslenia, nawiadawcypniejsze improwizowali uciniki, apostrofy, nagrody, pochwały, nagany, a co natchoyniey i nayoobiciey, to obelgi i pogróżki, jeżeli widowisko nieposzło wedle ich myśli, chociaż za nie grosza niedali? —

W takim to smutnym stanie wątpliwego wypadku, znawdował się wczoraj, prześladowany od losu powietrzożeglarz Tuszył. — Tysiące ciekawych otoczyło go na błoniach, tysiące niecierpliwie wyglądało, jak rychło wzleci w obłoki. — Jakoż na ten raz oczekiwanie niebyło tak długie jak pierwej. — Niedługo balon zaczął się szypko wzdymać, — nie długo powietrzny żeglarz dosiadłszy swojej łódki, zaczął się wznosić w górę — ale niestety! zaledwie na kilka łokci od ziemi był wzniesiony, i liczne usłyszzał ze wszystkich stron oklaski, — zaledwie chciał pozdrowić swemi chorągiewkami publiczność, kiedy naraz uyrzano, iż znnowu opada na dół! — Napróżno podwajał usłowania aby go wnieść na nowo, — napróżno już żądano

wreszcie, aby przynajmniej sam balon poszedł w górę — wszystko na próżno; — puszczony balon bez żeglarza znowu opadł, skłębł, i dopiero pustrzeżono całą przyczynę złego. — Przy samym szczycie maszyny, przez nieostrożność zapewne podczas odciągania liny, w chwili, w której w powietrze wznosić się zaczynała, wyrwano tak znaczny otwór, że cały gaz z niej uleciał i dla tego wszelkie usiłowania udaremniał.

Zawiedzeni znowu po drugi raz widownia, nayspokojniey rozeszli się do domów; nieszczęśliwy żeglarz najmniejszy od nikogo niedoznał obelgi, owszem ubolewano powszechnie nad jego losem, — ta łagodność Krakowian tyle go zohowiyazała, iż zaraz miał oświadczyć: że podwoi najmłodniejszy usiłowania, aby za trzecią razą koniecznie postawił na swoim.

Przykłady podobnego niepowiedzenia się powietrznym wędrownikom, nie są osobliwością, a zatem dziwić nikogo niepowinny. — Sławney żeglarce Pannie Garnerin, nieudała się podobnież taka podróż właśnie, i raz przed kilkunastu dniami w Wrocławiu zamierzona.

Wzniosła się także do pewney wysokości i opadła; — ale tam jak słysząc, wielkie nastąpić miało oburzenie umysłów; zrobiony zawód publiczności, bardzo nie miłe skutki byłby ściągnął na Pannę Garnerin, gdyby jey władza policyjna od tego nieuchroniła.

U nas, mówię, cicho było jak makiem zasiał; a to podobno ztąd pochodzi: że Polak wstydzilby się za utracone kilka złotych dopominać o zadość uczynienie; — i woli je darować, niż się poniżyć obrażeniem przyzwyczajności w miejscu publicznem.

Summa ogólna za bilety płatne na pierwsze widowisko Tuszyła, zaledwie 1100 złp. dochodzi; i ta niedoszła dotąd ręk jego, ale

jest pod kluczem zwierzchności zachowane, dopóki danego słowa nie dotrzyma. — W Wrocławiu Panna Garnerin, dziewięć razy wyższą cenę biletom swoim naznaczyła; — ma balon doskonały z kitayki, a jednak zawód uczyniła, pewnie dla nieprzewidzianych trudności; — tu nawet koszt widowiska nie są dokładnie opędzone; a przecież Tuszył pragnie dopiąć zamierzonego celu: ma przeto mocną nadzieję, że go łaskawa Publiczność niepotępi jeszcze i za ten powtórny zawód.

Jutro powtórny i ostatni koncert Pani Mejerowey.

(ARTYKUŁ NADEŚLANY). W ostatnim kuryerze polskim, czytamy artykuł z Wielunia, z podpisem *krakus*. — Jest to recenzent teatralny, jak widać z gustem wielkim i znajomością sztuk, jakiej tylko, po takiej stolicy jak jest miasteczko Wieluń wymagać można.

Oddając szanowny autor wszelką sprawiedliwość publiczności wieluńskiej z jaką prawdziwe talenta wielbić i wynagradzać umie; rozwodzi się nad pojedynczymi ich pochwałami w aktorach i aktorkach, tak dalece: iż w podziwienie nas wprawia, że zaś Warszawa stolica Polski, nie niewie jakie skarby Wieluń posiada, a przeto niewysłał agentów na zabranie mu tych klejnotów i sprowadzenie ich na swe łono! — Ale spodziewać się należy, po pięknym artykule Pana Krakusa, że to pewnie nastąpi. — Jakże on bowiem trafnie maluje niektóre talenta dramatyczne? — Co to za cud musi być ta wcale nam nieznana Pani Elsner!.....

Ale frazki o Panią Elsner; inne artystki daleko tam jeszcze wyżej stoją. Żeby atoli menaprzykrzyć się czytelnikom ich pojedynczymi pochwałami, dosyć tylko powtórzyć z Panem Krakusem, że takie nawet na scenie wieluńskiej są talenta niektórych dam teatralnych, iż umieją przestraszać widzów!... —

My dotąd sądziliśmy, że nie masz nic łatwiejszego jak straszyć, zwłaszcza żeśmy już nieraz przestraszeni bywali widokiem różnych talentów i piękności scenicznych. — Ale ktożby śmiał ubliżyć światłemu zdaniu Pana Krakusa? — On, jak widać, zna scenę w wysokim stopniu, on musiał widzieć Paryż, Londyn, Wiedeń, Neapol, Berlin, Petersburg, i Warszawę, — dla niego scena jest polem rozległych uwag i najtrafniejszych zdań!,, —

Uwielbiamy przeto P. Krakusa pochwały i życzymy mu: ażeby, tak zeszłoroczne, jak tego roczne talenta sceny wieluńskiej zebrawszy na jedną masę; — mijając nawet nasz Kraków, któryby może nieodpowiedział życzeniom recenzenta, — wyprawił ją do miast wyżej wyszczególnionych, — i tym sposobem sławę miasta Wielunia, bliżej dał poznać Europie i z samego już posiadania tak wielkich genijuszów Talu i Melpomeny, do rzędu pierwszych stolic toż miasteczko Wieluń wywyższył; zawstydzając podiódze tamtejszą stronę opozycyjną, która nam tu właśnie w tych czasach wcale przeciwnie uwagi nadesłała, jedynie tylko pod względem odtrącających talentów z pochwałami P. Krakusa mające trochę styczności..... Ale zachowaj nas Boże, abysmy brednie niechętnych i jak widać nieznawców, mieli obok światłych zdań P. Krakusa do pism tutejszych podawać, lub dawać im pierwszeństwo nad piórem tak wysokiej czci godnem! — Odrzucaamy je owszem ze wgardą najaką zasługującą, a przyrzekamy wszystko to co Pan Krakus pochwali, ogłaszać za arcydzieło przyrodzenia, za Fenixa sztuk pięknych!.... niepragnąc nawet, mgły ich widzieć; bo świadectwo tak światłego znawcy, niepotrzebuje żadnych naucznych przekonywań. — X. X. S.....

W Kaliszu tego roczna kompania artystów, nie tak wyprawdzie szumne i przepie-

przone zbiera wawrzyny jak wyżej wyrażona w Wieluniu; ale za to sprawiedliwe. — Pani Szymkayłowa P. Anczyc, i przejeżdżający młody Piasecki artysta sceny warszawskiej, dla ukształcenia gustu swojego do Paryża, potrafiliby zjednać sobie tam chlubne świadectwo znawców.

Warszawa d. 19 lipca. — Słychać, że jeden z znakomitych domów handlowych w Warszawie, (pisze kuryer warszawski) pożyczać ma w gotowiznie z procentem 6, osobom mającym stałe pensye, w ilości trzeciej części rocznej pensyi. Warunki zaręczenia mają być nader ułatwiane. Ostatnim to będzie ciosem dla lichwiarzy.

Hr. Edward Raczyński, który tytułami wzbogacił już literaturę polską, przysłużył się na nowo ogłoszeniem ważnego rękopisu tyczącego się panowania króla Batorego. Rękopism ten wyszedł z druku pod tytułem: *Pamiętniki do historyi Stefana króla polskiego czyli korrespondencya tego monarchy*, oraz zbior wydanych przez niego urzędzeń, z rękopismów zebrane i wydane przez Edwarda hr. Raczyńskiego, członka towarz. król. przyjaciół nauk w Warszawie. Exemplarz tego dzieła kosztuje u N. Glücksberga zł. 6 gr. 20.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ d. 13 lipca. — Monitor wczorajszy ogłosił następujące dwa telegraficzne doniesienia, z których pierwsze wydane jest na dwa dni przed zdobyciem Algieru:

Tuton d. 9 lipca 1830 o godzinie wpół do pierwszej z południa.

Admiral Dupeire do JW. ministra morskiego.

Z przed Algieru d. 3 lipca 1830 r.

“Wczoraj zgromadziłem całą wojenną flotę przed Algierem. — Onegdaj jeszcze P. Kosamel, dla zrobienia dywersyi, uczynił

fałszywy atak przeciw baterjom nad brzegami i tamie, tudzież baterjom twierdzy od morza. Dziś ponowiłem ten atak, i całe wojsko, walcząc ustawicznie, zostawało przez dwie godziny pod ciągłym z nieprzyjacielskich dział ogniem.

Z przed Algieru d. 6 lipca.

„Wojsko królewskie zwyciężyło; los Algieru został wczoraj rozstrzygnięty: chorągiew królewska powiewa na wszystkich warunkach i na pałacu Deja. — Zachodzące od wieków europejskie pytanie, zostało na koniec rozwiązane., —

Dzisiejszy monitor zawiera obszerny raport hr. Bourmont i admirała Duperré o zdobyciu Algieru, i o zasługach w pierwszych dniach działaniach wojskowych, (które dla zbytnej obszerności do dalszych numerów gazety odkładamy). — Oto jest treść zawartej w obozie przed Algierem dnia 5go lipca między wodzem naczelnym wojska francuzkiego i Dejem Algierskim konwencji:

„Warownia Cassauba, wszystkie inne warownie i port algierski oddane zostaną wojskom francuzkim tego rana o godzinie 10 podług zegaru francuzkiego. — Naczelną wódz wojska francuzkiego obowiązuje się względem

Deja algierskiego zostawić go przy wolności i w posiadaniu tego wszystkiego, co osobiście do niego należy. — Zostawuje się wolność Dejowi udać się z swoją rodziną i osobistą własnością do oznaczonego przez niego miejsca; dopóki zaś w Algierze pozostanie, zostać ma z całą rodziną pod opieką naczelnego wodza francuzkiego; straż francuzka będzie rękoiemnią bezpieczeństwa jego osoby i rodziny. — Naczelną wódz zapewnia wszystkim żołnierzom milicyi także korzyści i opiekę. — Wyznawanie mahometańskiej religii pozostanie wolne; swobody mieszkańców wszelkich klas, ich religia, własność, handel i przemysł nie będą bynajmniej naruszonem; ich żony będą szanowane; wódz naczelną zaręcza to *słowem honoru*. — Wymiana zatwierdzeń niniejszej konwencji dziś przed godziną 10tą z rana nastąpić ma, i wojska francuzkie wnikną natychmiast do Cassauba, a następnie do innych warowni miasta i nadbrzeżnych. — W obozie przed Algierem dnia 5 lipca 1830. Podpisano hr. Bourmont. (Dej zamiast podpisu przyłożył swą pieczęć.) Za zgodność kopii: jen: porucznik naczelnik głównego sztabu: Desprez.,

DONIESIENIA.

W dniu 27 lipca r. b. 1830 o godzinie 10 ranney, na Stradomiu przy Krakowie w domu pod liczbą 2 w drodze egzekucyi sądowej, odbędzie się publiczna licytacya zajętych ruchomości, jako to: komód, kanap, krzesłek, szaf, stolików, zwierciadeł, biórka, zegara stołowego, powozu, sanek, wozu kutego, landszafów, sukien męskich; zaś później po odbytych tej licytacji na targu końskim w Kleparzu o godzinie 12 południowej, sprzedawane będą konie zaprzęgowe wraz z chomontami; — chcą licytować mających zaopatrzonych w gotowe pieniądze, na czas i miejsce oznaczone zaprasza się.

W Krakowie dnia 23 lipca 1830 r.

Teodor Jaworski, kom: sąd.

W dniu 27 lipca 1830 r. o godzinie 9 ranney, w Krakowie w gmachu Sukiennicy, odbędzie się powtórna publiczna licytacya, jako to: pierścienia brylantowego, zegarków kieszonkowych złotych, pereł z fermoirami, łyżek stołowych i do kawy; — chcą licytować mających, podpisany na czas i miejsce zaprasza.

W Krakowie dnia 24 lipca 1830 r.

Ignacy Kopuciński, kom: sąd.

Uwielbiamy się prześwietną Publiczność, iż w hrabstwie Tenczyńskiem, a mianowicie w folwarku Grojeckim, odbędzie się licytacya naydalej o godzinie 9 z rana w dniu 1 sierpnia r. b.; — licytacya braku owiec mernosów różney klasy, to jest: tryków, matek, skopów i jagułat. Życzący nabycia z pomienionej trzody, raczy się w terminie powyższym pofatygować.